

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det evige Livs-Ord af Vorherres egen Mund til Menigheden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 191. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860_1269-txt-shoot-idm4665/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Mund til Menigheden, og at derfor maa det christelige Menigheds-Liv, hvor aandeligt det end kan synes, igrunden være falsk.

Dette minder vist nok om, hvorlitt vi tor vente ved den seierrigste videnkabelige Kamp at afvegne Modstanderne eller støtte Menigheden anden aandelig Fred, end den, som overgaer al vor Forstand og forener baade Hjerter og tanker i Troen, men det skal tillige vise, at Menigheden traenger høiligt til alt det Lys, vi kan udbrede over Vandens nærværende Verden, som Menighedens Kristkloge sædvanlig har forsømt over den Fra-værende, som vi dog umuelig kan kiende uden forsaavidt den aabenbarer og spejler sig i det Nær-værende. Dette er da ogsaa Grunden, hvorfor jeg saa ivrig har stræbt at oplyse Forholdet mellem det christelige Menneske-Liv og det menneskelige Folke-Liv, thi kendet jeg umuelig funde forudsee, at nogen andre end Tyrker vilde derfor give mig til Hedning, saa vidst jeg dog godt, at alle de Skinhellige vilde forse sig over min Verdselighed, uden at jeg tude vente, at Verden derved skulle blive blidere stamt mod det christelige Menigheds-Liv, som, hvad det end ellers er, dog aabenbar ikke er et Liv af denne Verden.

Ligesom nemlig den Christne Menighed, for nu og herefter at hvile trygt i Troen, paa den Hel-ligaand, og paa Guds-Ordet af Herrens egen Mund, traenger hoit til at oplyses om Menneske-Vanden og Menneske-Ordet i deres Kraft og Virkomhed, saaledes traenger den ogsaa for sit christelige Menneske-Livs Skyld høiligt til at op-

12*

Iyses om det menneskelige Folkeliv, dets Bilskaar og Viemed, da det aabenbar er et Folke-Liv i en højere Orden, den christne Menighed, som det aandelige Guds-Folk med Guds Aand, skal fuldføre til Vorherres Jesu Christi Dag, og Menigheds-Livet desuden ved Modersmaalene er sat i levende Begyndelse med alle de Folks Menneske-Liv, som Christi Evangelium aandelig giæster og laaerer Herberg hos.

At Oplysnings-Værket netop i denne Henvende ikke blot har fundet saamegen Modstand, men ogsaa modt saamegen Misflendelse, er for Resten ganste hvad man talber tilfældigt, fordi det begyndtes i det lille Danmark, og maa hos os, netop efter den Menneske-Livets Grundlov, der skal oplyses, gaae ud fra den Danske Tanlegang og de Danske Tilsinde og bevæge sig i Danskernes Modersmaal; thi tenker jeg mig den christlige Folke-Oplysnings Bugge flyttet til England eller blot til Norge, hvor man hverken twiler om Folke-Vandenens Virkelighed, eller blives ved sit eget Tungemaal, eller sygter hos sig selv for Fri-heden, eller twiver om sin Dualighed til Stor-vort, da seer jeg den i Aanden hilset med Folgets Jubeljang, som om den gjenfodte Kong Arthur eller Olav Tryggesson derfra smilte dem imede, og saa snart der udenlands begynder at gaae levende Ord af den Danske Oplysning til alle Folks Glæde, som sætte Pris paa Frihed, som elste Fred og som inderlig attræae vøgende Klarhed over hele det underfulde Menneske-Liv, da vil man endnu faae det at høre, og slet ikke kunne begribe

